Zaterdag 22 Juni 1946 — DAGBLAD — 63ste Jaargang No. 4841

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur Dr. Joh. Hartog telef. 1858. Postbus 80, Willemstad. Redactie-adres Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Byrnes en Molotov spreken over Triest.

V.S. stellen 25-jarig pact ter beheersing Japan voor.

Bidault en Beel nog niet klaar met hun regeringen.

BIDAULT CONFEREERT.

Bidault confereerde met de leiders der vakbonden en naar men zegt zou hij aangeboden hebben om beperkte loonsverhogingen van 10% toe te staan in plaats van de algemene verhoging van 25% welke zij wensen.

Parlementaire kringen zeiden dat Bidaults aanbod van 10% slechts voor zekere categorieën geldt. De „Confederation Générale du Travail", de bond welke onder communistische beheersing staat vroeg een grotere verhoging voor al zijn vijf millioen leden.

Maurice Schumann, een der leiders van Bidaults M.R.P. Partij, deelde aan verslaggevers mede, dat, na den President 's morgens gesproken te hebben, hij bleef bij zijn voorspelling in het nieuwsblad „l'Aube" — orgaan van de M.R.P. — dat er binnen 48 uren een Georges Bidault regering zal zijn.

De Communisten hebben echter nog niet gezegd of zij aan de nieuwe regering zullen deelnemen. Het begon erop te lijken dat de Radicale Socialisten zullen weigeren om deel te nemen aan Bidaults cabinet.

Betrouwbare parlementaire kringen zeiden dat hun leider Edouard Herriot op een partijbijeenkomst verklaarde, dat Bidault den Radicalen de portefeuilles van Financiën en Onderwijs had aangeboden, doch dat het sentiment in de partij was om in de oppositie te blijven (Parijs, (AP) 21.6).

NOORDAMERIKAANS VOORSTEL.

De Verenigde Staten hebben aan Rusland, China Groot Brittannië voorgesteld een Commissie van Toezicht der vier mogendheden voor Japan in het leven te roepen teneinde het toezicht op de Japanse zaken over te nemen als onderdeel van een ontwapeningssysteem van 25 jaren. Het verdrag voor 25 jaren is gelijk aan dat, hetwelk Byrnes voorstelde voor de beheersing van Duitsland. Volgens het plan zal het in werking treden wanneer de huidige Japanse bezetting eindigt, doch volgens de aanwijzingen zal de bezetting op grote schaal eerder eindigen indien zulk een verdrag gesloten wordt (Washington, (AP) 21.6).

20 VROUWEN IN ITALIAANSE WETGEVENDE VERGADERING.

Twintig van de 556 Afgevaardigden in de verkozen Constituante van Italië zullen vrouwen zijn. Vijf vrouwen zullen samen met haar echtgenoten in de wetgevende vergadering zitten. Een van haar is Rita Montagana, echtgenote van Palmiro Togliatti Secretaris-Generaal van de Communistische Partij en Minister van Justitie in het huidig cabinet (Rome, (AP) 21.6).

IJSLANDS WENS.

Een ingelichte IJslandse berichtgever zeide, dat IJsland verlangt dat de Verenigde Staten er hun bases zullen handhaven tot IJsland die over kan nemen of tot de Veiligheidsraad der Verenigde Naties er over beschikt (Londen, (AP) 21.6).

DE MOEFTI HAAT DE JODEN NIET.

Het grootste Arabische blad in het Midden-Oosten „Akhbar el Yôm", haalde een verklaring van den Moefti van Jerusalem aan, waarin hij zeide: „Ik werkte niet voor enige vreemde mogendheid." De Moefti zeide voorts, dat de Britten beweerd hadden dat hij voor de Duitse radio zou hebben gesproken en zowel Duitsland als Italië zou hebben geholpen tijdens de oorlog. „Ik werkte voor de onafhankelijkheid van Syrië, Palestina, Libanon, Irak, Egypte en andere Arabische landen", verklaarde hij. „Ik haat de Britten niet, ik haat de Amerikanen niet. Ik haat zelfs de Joden niet."

Voordat het blad uitkwam verklaarde de Egyptische Premier Sidkey Pasja, dat de Moefti ongetwijfeld begrijpt, dat er rust nodig is in Egypte tijdens de huidige onderhandelingen met Groot Britannië. Naar men zegt zou den Moefti de keuze zijn gegeven tussen vijf woningen in Egypte, die alle bewaakt worden door Egyptische troepen met Bren-geweren en pantserwagens. Het blad zeide, dat hij naar Egypte kwam omdat het het hart is van de Arabische beweging en de zetel van de Arabische Bond (Caïro (AP) 21.6).

SCHEPEN VOOR DE PHILIPPIJNEN.

De Directeur voor de Reconversie in de Verenigde Staten, John Snyder, verklaarde, dat een groot aantal kleine schepen door het leger en de marine is hersteld en aan de Philippijnen, China en de Herstel-Organisatie (UNRRA) zal worden overgedragen. Snyder zeide, dat maatregelen genomen worden om het herstel van en de beschikking over de schepen van beneden de 1500 ton in de Stille Oceaan te bespoedigen, zodat zij van pas kunnen komen in het hulpprogram. Tot de schepen behoren kleine vrachtvaarders, landingsvaartuigen, mijnenvegers, sleepboten, lichters en rivierboten (Washington, (AP) 21.6).

DE RUSSISCHE HANDEL MET ARGENTINIË.

Dean Acheson erover.

De Noordamerikaanse waarnemende Secretaris van Buitenlandse Zaken Dean Acheson verklaarde, dat Argentinië uitvoevergunning geweigerd heeft aan Rusland voor 9500 ton plantaardige oliën en vetten als gevolg van Argentinië's contract met de Verenigde Staten om deze alle surplus van plantaardige oliën te leveren. Acheson legde echter uit, dat de Herstel Organisatie 9000 ton oliën en vetten uit Argentinië naar Rusland zal verschepen, blijkbaar na de Noordamerikaanse goedkeuring gehad te hebben. Deze voorraad is bedoeld als hulp voor Rusland.

De quaestie werd naar voren gebracht op de persconferentie van Acheson in verband met de berichten dat Rusland machinerieën en vrachtauto's naar Argentinië zou zenden, welke het van de Verenigde Staten verkregen heeft onder leenpacht. Acheson zeide, dat het Departement dit bericht gezien heeft en opdracht gegeven heeft aan den Ambassadeur in Moskou om na te gaan of het waar is. Acheson geloofde niet dat het bericht waar is omdat zulk een daad van Rusland niet zou stroken met de overeenkomst die het heeft met de Verenigde Staten. Volgens deze overeenkomst kan Rusland geen leenpacht-materiaal verschepen zonder de Noordamerikaanse goedkeuring.

Ten aanzien van een ander aspect van de betrekkingen met Argentinië zeide Acheson te weten dat de regering van Buenos Aires den Verenigden Staten gevraagd heeft om haar goudreserves in dit land te deblokkeren.

De Argentijnse goud- en dollarreserves, welke in de Verenigde Staten geblokkeerd zijn, bedragen ongeveer 500 millioen dollar, aldus deelden ingelichte regeringskringen mede. (Washington, (AP) 21.6).

WAT WERD ER BESPROKEN?

De diplomaten trachten enig teken te zien dat het diner van Byrnes en Molotov gisteravond enige oplossing heeft gebracht over de vraagstukken van Triëst en de Europese vredesverdragen. Men geeft over het algemeen toe, dat een regeling van de quaestie betreffende Triëst en de Italiaans-Joegoslavische grens zou leiden tot een algemeen overeenkomst tussen de Grote Vier over de grondslagen van de voorgenomen verdragen met Italië, de Balkanlanden en Finland en het pad openen voor een practische bespreking der onderlinge Geallieerde problemen in Duitsland en Oostenrijk.

Byrnes trad gisteren als gastheer op bij een diner in het hotel waar de Noordamerikaanse delegatie is ondergebracht. Ben Cohen en Charles Bohlen, expert in Russische zaken, stonden Byrnes bij. Molotov was vergezeld van zijn tolk Vladimir Pavlov en Andrei Visjinky. Men voelt algemeen dat een regeling van de quaestie van Triëst de oplossing van vele andere zaken tengevolge zou hebben. De Raad komt om 15 uur GMT weer bijeen om officieel te spreken over Triëst en de Italiaans-Joegoslavische grens. (Parijs, (AP) 23.6).

OMTRENT HET NIEUWE CABINET.

Volgens Trouw zullen Logemann en Schermerhorn niet meer in het nieuwe cabinet terugkeren. Hetzelfde blad doodverft Jhr. Mr. A. W. L. Tjarda van Starkenborgh Stachouwer, voormalig Gouverneur-generaal van Oost Indië, als Minister van Buitenlandse Zaken. Starkenborgh is momenteel Ambassadeur in Parijs.

Het Algemeen Handelsblad vermoedt dat Dr. Beel verschillende mensen in zijn cabinet zal opnemen, die in geen enkele partij naar voren treden. Dit teneinde de basis van zijn cabinet te verbreden.

Het communistische dagblad De Waarheid wekt iedereen op tot protest, omdat Dr. Beel met een reactionnair cabinet zal komen. (Amsterdam, Aneta)

OPPERRABBIJN HERZOG IN DEN HAAG.

Na afloop van een bezoek aan Nederland verklaarde Opperrabbijn Izak Herzog van Palestina dat hij dankbaar was voor de adoptie van Joodse weeskinderen door Nederlanders tijdens de oorlog. (Den Haag, Aneta).

SCHEEPSRAMP BIJ WALCHEREN.

De Meerkerk is bij Walcheren op een drijvende mijn gelopen. Twaalf man worden vermist. De eigenaars verklaren dat het schip binnen de voorgeschreven vaargeul was (Den Haag, Aneta)

INTERKERKELIJK OVERLEG ONTBONDEN.

Het I.K.B. of Interkerkelijk Bureau, dat tijdens de oorlog ontstond en de mogelijkheid van samenwerking tussen de kerken toonde voor wat aangaat sociale zorgen voor misdeelden e.d., zal worden ontbonden, meldt Aneta uit den Haag. Een reden wordt niet opgegeven. In ons blad van Zaterdag 2 April jongstleden wijdde F. Jos de Fraiture een uitvoerige correspondentie aan dit bureau.

NOORDAMERIKAANSE HULP VOOR NIJMEEGSE UNIVERSITEIT.

Om tegemoet te komen aan de wens van den Paus heeft de kardinaal-aartsbisschop van Chicago in de Verenigde Staten een comité gesticht voor het inzamelen van boeken en andere hulpmiddelen voor de katholieke universiteit te Nijmegen. Voorzitter van dit comité is mgr. fr. J. Haas, Bisschop van Grand Rapids.

DELEGATIE UITGEDREVEN.

Het Interamerikaans Congres van Onderwijzers dat op voorstel van Venezuela in de hoofdstad van Mexico vergaderde, besloot bij meerderheid van stemmen de Dominicaanse Delegatie uit het Congres te zetten, aangezien deze uit personen bestond die ongewenst zijn voor de Democratische sfeer van de Conferentie. De Delegatie was gevormd uit personen die zeer verwant zijn met den tyran der Dominicaanse Republiek, Rafael Leonidas Trujillo (Alias Chapita).

het nieuws van vandaag

Er wordt op het ogenblik in Parijs gesproken over Triëst en de Italiaans-Joegaslavische grens, doch niemand weet hoe het af zal lopen. Allerlei bespiegelingen worden gehouden naar aanleiding van het diner, dat de Noordamerikaanse afvaardiging gisteravond aanbood aan de Russische. Op deze privé-bijeenkomst ging het waarschijnlijk ook over Triëst en men gelooft, dat Byrnes en Molotov tot een compromis trachten te komen. Vanmiddag komt men dan in het Palais de Luxembourg officieel bijeen met de anderen om het vraagstuk te bespreken.

Intussen heeft Frankrijks Georges Bidault tijd gevonden om de besprekingen voort te zetten teneinde tot de vorming van een nieuwe regering te komen. Blijkens de berichten van gisteravond stond nog niets vast. Men wist niet of de Communisten mee zouden doen, hoewel dit waarschijnlijk is. De Radicale Socialisten zouden besloten hebben om in de oppositie te blijven ondanks de aanbieding van twee niet onbelangrijke portefeuilles.

In Nederland is Dr. Louis J. M. Beel ook nog niet gereed met zijn nieuw cabinet, hoewel algemeen een coalitie tussen de Katholieke Volkspartij en de Partij van de Arbeid verwacht wordt. Ook wordt de naam genoemd van Jonkheer Tjarda van Starkenborgh Stachouwer, den gewezen Gouverneur Generaal van Nederlands Oost Indië en thans Ambassadeur in Parijs, als de nieuwe Minister van Buitenlandse Zaken. Men zegt, dat er ook een nieuwe Minister van Overzeese Gebiedsdelen komt. Die zal dan wel wat conservatiever zijn dan Logemann.

De besprekingen tussen de Nederlandse regering en de Curaçaose en Surinaamse delegaties schijnen niet hard te vorderen, voor zover wij door de gebrekkige nieuwsvoorziening kunnen nagaan. De heren maken uitstapjes naar......... Walcheren. En de Surinaamse afvaardiging heeft nog moeilijkheden omdat thans enkele Katholieke bonden in Suriname aan de Koningin hebben getelegrafeerd dat zij het niet eens zijn met het programma.

De Verenigde Staten hebben aan Rusland, Groot Brittannië en China een pact van 25 jaren voorgesteld om te beletten dat Japan zich opnieuw za lbewapenen of op andere wijze de kop opsteken. Het valt te bezien wat Rusland thans zal antwoorden, omdat een gelijksoortig pact t.a.v. Duitsland werd afgekeurd.

De Geschiedenis in Wording — XXII.

Het Antwoord moet komen uit Parijs.

Men wacht gelaten.

De wereld wacht nog gelaten af wat er beslist zal worden op de tweede conferentie van de Grote Vier die thans in Parijs plaats vindt om de toekomst van Europa in ruwe trekken te bepalen. Spanning heerst er niet meer zozeer bij de gewone mensen, die al zovele malen de uitslag van een conferentie hebben afgewacht zonder dat deze hen echter iets beters bracht.

Eerst wanneer de daden zullen komen die de volken van Europa zullen helpen om zich aan de huidige misère te ontworstelen zal men geloven dat er inderdaad een oplossing gevonden is.

Niettemin moet men bij de bespreking van de politieke toestand en de internationale betrekkingen wel aandacht schenken aan deze conferentie.

Want op slot van rekening wordt hier beslist of de „samenwerking" tussen de grote mogendheden zal voortduren of dat er een scherpe splitsing zal komen, die Rusland zal afscheiden van de andere.

Byrnes heeft al sedert zijn terugkeer in Washington van de vorige conferentie te kennen gegeven, dat het dáárom zal gaan en Bevin zeide onlangs nog op de conferentie van de Labour-partij te Bournemouth, dat men niet eeuwig in staat van oorlog kan blijven en dat Engeland dus ertoe zal overgaan vredesverdragen te sluiten met de diverse landen indien geen eensgezindheid te bereiken is tussen de grote mogendheden.

Bevin gaf zelf toe niet te weten hoe het zou gaan, doch in ieder geval voelde hij, dat er iets gedaan moest worden.

Ingeval zich een splitsing mocht voordoen zal Frankrijk wel met de Westelijke mogendheden meegaan omdat het van deze het meest afhankelijk is en omdat bij de verkiezingen van onlangs gebleken is dat het Franse volk niet naar de pijpen van Moskou wenst te dansen.

Molotov weet wel degelijk hoe de stemming is bij zijn vroegere bondgenoten en wij geloven dat hij er degelijk rekening mee zal houden. Hij weet ook dat men in Groot Britannië en de Verenigde Staten en nog verschillende andere landen grote achterdocht koestert tegen het Russisch optreden.

Nog pas heeft het Gallup Instituut in de Verenigde Staten een enquête gehouden waarbij bleek dat een duidelijke meerderheid van het Noordamerikaanse volk van mening is, dat Sovjet Rusland imperialistische doeleinden nastreeft. De vraag was of men gelooft, dat Rusland zich versterkt om de heersende macht van de wereld te worden of dat het zich versterkt als bescherming tegen eventuele aanvallen in een volgende oorlog. De resultaten van de enquête tonen aan dat 58% van de ondervraagden de mening is toegedaan dat Rusland de wereld wil overheersen. 29% Geloofde dat het Rusland slechts om eigen „bescherming" te doen is en 13% had geen vaste mening.

En al heeft de Sovjet Unie dan ook haar vijfde colonnes in de vorm van communistische partijen in vele landen, haar regering weet dat het thans niet de juiste tijd is om een breuk met het Westen te riskeren.

Men kan dus aannemen, dat thans ernstige pogingen door de Ministers in Parijs zullen worden gedaan om tot een of andere regeling te komen, al moet men verschillende uiteindelijke beslissingen dan ook opschorten.

Wij hebben al gezien dat er een streven schijnt te bestaan om de status quo van de Italiaanse koloniën gedurende een jaar onveranderd te laten.

Wij hebben gehoord, dat Molotov terloops sprak over de vredesconferentie van 21 landen, waaruit blijkt, dat hij toch enkele gevallen eraan wil voorleggen. En ook heeft Molotov zich bereid verklaard het Oostenrijks probleem te bespreken al is het dan ook heel oppervlakkig en met tegenzin.

De sleutel van het probleem.

Het is te hopen dat zijn collega's hem er echter toe kunnen brengen om grotere aandacht te besteden aan Oostenrijk, want wij geloven werkelijk dat dit kleine, doch centraal gelegen land, de sleutel van het probleem vormt.

Door Oostenrijk loopt immers de Donau, de belangrijke Europese waterweg welke Rusland blijkbaar wenst te beheersen. Van Oostenrijks bezetting is immers afhankelijk of de Sovjet Unie aanvoerlijnen door Hongarije en Roemenië moet handhaven. En Oostenrijk is toch het land dat van nature het meest op de havenstad Triëst is aangewezen voor zijn overzeese handel.

De huidige toestand in Oostenrijk is werkelijk onhoudbaar. Als het kleine land niet in vier zones verdeeld was zou de druk misschien nog draaglijk zijn.

Doch niet alleen dat het binnenlands verkeer daardoor ernstig belemmerd wordt, doch bovendien leeft alleen in de Russische zone een leger van 200.000 man van het land. President Karl Renner heeft Oostenrijk eens vergeleken met een klein bootje, geroeid door woelige wateren, met vier olifanten als lading. Men zou daaraan kunnen toevoegen, dat die olifanten den schipper niet alleen belemmeren bij zijn werk, doch dat een hunner nog onrustig is bovendien. En dat is toevallig de grootste en zwaarste die de meest kwetsbare plek in het bootje inneemt, de Sovjetkolos die de Oostelijke provincies met de voornaamste industrieën bezet houdt.

Oostenrijks onafhankelijkheid als een democratische staat met eigen regering en parlement is in de practijk zeer betrekkelijk, daar elk besluit vóór het bij het parlement wordt ingediend, de goedkeuring der Geallieerden behoeft, terwijl het na aanneming geen wet kan worden, tenzij de Raad der Geallieerden het eenstemming goedkeurt. Dit heeft o.m. tengevolge gehad. dat Oostenrijk nog zonder grondwet zit. De regering had de grondwet van 1929 hersteld en in December had het parlement daar zijn goedkeuring aan gehecht. Drie maanden later kwam de Raad der Geallieerden met de boodschap, dat hij dit besluit niet kon goedkeuren, zonder aan te duiden, welke veranderingen hij wenste. Alleen lekte uit, dat de Russen er bezwaar tegen hadden, omdat deze grondwet niet meer in overeenstemming was met de omstandigheden van na de oorlog. Zo gaat het ook met andere wetten en maatregelen. De regering, die verantwoordelijk is, kan niet haar eigen inzichten en die van de meerderheid in het parlement in toepassing brengen, maar moet zich voegen naar de verlangens van de Raad, wat vaak neerkomt op werkeloos blijven, waar handelen geboden zou zijn. Dat brengt de democratische staatsvorm in gevaar, belemmert of belet het economisch herstel en kweekt een steeds groeiende ontevredenheid.

Voegt men daar nog bij de onzekerheid over de vorm, welke de landsgrenzen ten slotte zullen verkrijgen, dan zal men erkennen dat Renners beeld niet onjuist is.

Uit de verklaringen, die Byrnes, zowel Bevin de laatste tijd hebben afgelegd, menen wij te moeten opmaken, dat zij gaarne de Noordamerikaanse en Britse troepen uit het land zouden willen terugtrekken. Ook Bidault zou wel de Franse strijdkrachten willen verwijderen uit Oostenrijk, doch Molotov is het die het bevrijdende woord kan spreken. Zal hij het doen en daarmede het grootste struikelblok om te geraken tot een Europese vredesregeling uit de weg ruimen? Dat is de vraag die wij ons stellen en waarop het antwoord uit Parijs moet komen.

NOG GEEN TOERISTEN UIT DE V.S.

Er bestaat in Amerika, na de stilstand gedurende de oorlogsjaren, een groot verlangen het toeristenverkeer naar Europa, waarvan Nederland steeds een zo belangrijk deel kreeg, te hervatten. De Amerikanen, die dachten in de zomer van dit jaar eindelijk weer eens met Amerikaanse schepen een plezierreisje naar Europa te kunnen maken, doen, volgens de scheepvaartmaatschappijen, het beste dit idee tot 1947 uit het hoofd te zetten.

In de eerste plaats worden namelijk de Amerikaanse passagiersschepen, die in vredestijd het toeristenverkeer verzorgden nog steeds gebruikt voor het vervoer van troepen, oorlogsbruiden en vluchtelingen, ten tweede geeft het Amerikaanse departement van Buitenlandse Zaken alleen paspoorten uit aan hen, die voor zaken naar Europa moeten en ten derde is er het huisvestingsbezwaar.

OOK NIEUW-GUINEA WENST GELIJKGERECHTIGHEID.

Bij de Tweede Kamer is binnengekomen een afschrift van een door den plaatsvervangend algemeen leider van de Unie van nazaten uit verbintenissen tussen Europeanen en koloniale inheemsen te Batavia tot Hare Majesteit de Koningin gericht adres betreffende het verheffen van Ned. Nieuw-Guinea als afzonderlijk deel van het Koninkrijk der Nederlanden, gelijkwaardig aan Nederland, Indië, Suriname en Curaçao.

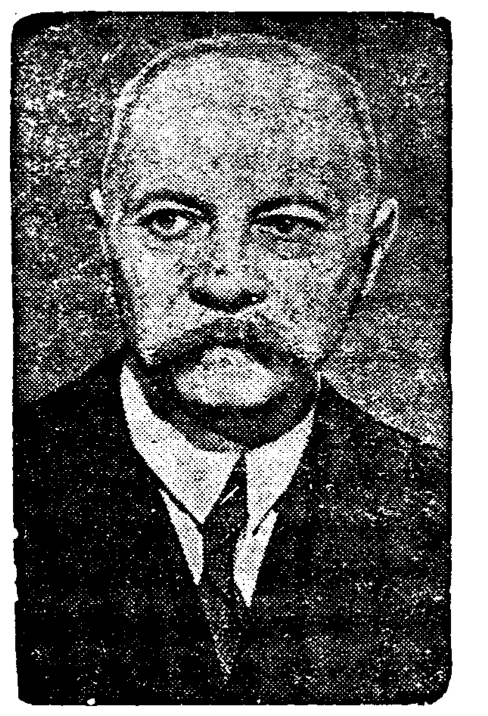
Prof. Gerbrandy over de Cabinetscrises

De oorzaken van de vele mutaties.

Wij ontlenen aan Gerbrandy's rapport nog:

Het rapport van Prof. Gerbrandy bespreekt uitvoerig de veranderingen in de regering tijdens het verblijf in Londen.

In September 1944 begon de bevrijding van het Zuiden des lands. Onder al de moeilijkheden, die de periode van het bevrijd zijn van het Zuiden meebracht en welke weinig bevorderlijk waren voor normaal politiek leven, werd toch zekere reactie t.o.v. het cabinet in Londen openbaar.

PIETER SJ. GERBRANDY
„........goede en hartelijke samenwerking".

Dit kwam duidelijker naar voren toen de Ministers gelegenheid kregen zich naar het bevrijde gebied te begeven (einde November 1944). Het Militair Gezag had grote obstakels op zijn weg, vooral ten gevolge van een groot tekort aan transport. Soms liep de samenwerking met Geallieerde autoriteiten stroef. De mogelijkheid voor de Ministers om in het bevrijde gebied althans het dadelijk noodzakelijke te verrichten, was beperkt.

Terwijl het ministerieel werk met grote hindernissen had te kampen, terwijl het gedeeld zijn van het cabinet in twee groepen (een in Londen, een in het bevrijde Zuiden) bij het zeer traag (of soms geheel niet) werken der communicaties allerlei discrepanties te voorschijn riep, terwijl bovendien de meest ernstige problemen om oplossing vroegen, als het relief via Zweden en Zwitserland, de voorbereiding der bevrijding van het bezette Nederland, de voorbereiding van de proviandering van het geteisterde Noord-Westen van Nederland, terwijl al deze zaken alle energie van de betrokken Ministers opeisten, kwamen persoonlijke omstandigheden de moeilijkheden vergroten.

Dr. van Mook.

De heer van Mook was, wijl de regering oordeelde, dat deze combinatie slechts kort zou duren, bij zijn vertrek naar het Verre Oosten in October 1944 opnieuw belast met de waarneming van het luitenant-gouverneur-generaalschap, tevens Minister van koloniën gebleven. Maar de bevrijding van geheel Nederland en derhalve de definitieve terugkeer der regering vond niet zo spoedig plaats als verwacht werd. Het werd noodzakelijk geacht het staatkundig monstrum (tijdelijk te dulden, maar voor lange tijd niet te aanvaarden) dezer combinatie ongedaan te maken. Natuurlijk moest zulks geschieden met medewerking van Dr. van Mook, maar deze medewerking werd gul gegeven.

In December 1944 werd Minister van den Broek ernstig ongesteld. Daarmee ging aan drie departementen de leiding ontbreken: koloniën, financiën, handel en nijverheid, en dat nog wel in een tijd, waarin van de Ministers het uiterste werd gevergd, en waarin telkens een of meer hunner zich in het bevrijde gedeelte van Nederland moest bevinden.

De verschilpunten.

Er waren zekere verschilpunten, o.a. betreffende de verhouding van het Militair Gezag tot de regering, welke den Minister van Oorlog aanleiding gaven zijn ontslag aan te bieden. Deze verschilpunten waren in zakelijke behandeling. Het feit alleen reeds dat het cabinet in werkelijkheid zeer onvolledig was, bemoeilijkte het komen tot goede oplossingen. Goed gewerkt kon pas worden, wanneer van de open plaatsen zeker was door welke verantwoordelijke Ministers ze zouden worden aangevuld. Dit werd met te meer klem gevoeld vanwege een zaak waarover in het cabinet na langdurig overleg eenstemmigheid was bereikt, nl. het optreden van een bevrijding. Deze zaak was formeel niet tot een eindoplossing gebracht, hetgeen in deze weken als een ernstige leemte werd beschouwd. Nog moeilijker werd de positie van het cabinet, toen in de loop der Januari ook de Heer van den Tempel ziek werd. Er moest een uitweg worden gevonden, de werkkracht van het cabinet was te zeer verzwakt.

Tweeërlei was mogelijk. Een reconstructie van het cabinet of een nieuwe cabinetsformatie. Mijn persoonlijk advies is sinds medio December 1944 steeds geweest: reconstructie. Ik kende al de bezwaren aan een volkomen nieuwe formatie verbonden. Dat het op 24 Januari kwam tot een ontslag aanvrage van het cabinet, waarmee ik mij had verenigd, is enkel toe te schrijven aan het feit, dat de adviezen aan de kroon, ten dele berustend op raadpleging van figuren uit het Zuiden, door die onmogelijke transport toestanden zo traag verliepen, dat het cabinet niet de verantwoordelijkheid kon blijven dragen en dit wel tot uitdrukking moest brengen.

Mr. Burger.

Het heengaan van Mr. Burger, de afzonderlijke ontslagaanvragen van de Heren Albarda en Van den Tempel hebben dus met de cabinetscrisis van Januari — Februari 1945 niets te maken. De ontslagaanvrage van Mr. Burger was veroorzaakt door het geheel op zich zelf staande geval, dat door hem via Herrijzend Nederland te Eindhoven een radiorede werd uitgezonden die naar de overtuiging van den Minister-president rechtsdraads inging tegen de door dezen gedurende vier jaren gevoerde politiek tot steun van het Nederlandse volk onder de bezetting en tot schraging van het verzet. Het conflict, dat leidde tot het ontslag-Burger, vond plaats zeer kort voor de ontslagaanvrage van het gehele cabinet, de formele aanvraag tot ontslag en het ontslag zelf vlak daarna. Dat de Heren Albarda en van den Tempel, na de ontslagaanvrage van het gehele cabinet, nog afzonderlijk ontslag aanvroegen, was gelegen in het feit, dat zij het optreden van den Minister-president, die het ontslag van den heer Burger zonder deze gelegenheid te bieden tot redres, in het cabinet bracht na te voren reeds de Koningin te hebben voorgelicht over zijn voornemen, veroordeelden en dit openlijk wensten tot uitdrukking te brengen.

Nieuw cabinet.

Hare Majesteit de Koningin verzocht mij op 8 Februari 1945 mij met de formatie van een cabinet te belasten. De opdracht luidde: „Vorm een in wezen nieuw cabinet door opneming van door u uit het Zuiden van Nederland te kiezen frisse figuren, houd door het handhaven van de figuren, die het beleid tegenover het buitenland dragen, de gedachte van een reconstructie levend, zorg dat het nieuwe cabinet een echt team vormt."

Ik heb met een bezwaard hart deze opdracht, welke naar luid van door mij gevoerde voorbesprekingen tot een in het Noorden des lands onbegrepen cabinetsformatie zou leiden, aanvaard, omdat ik mij, na raadpleging van ambtgenoten, niet verantwoord achtte als kapitein het schip, ondanks het nieuwe van de bemanning, in de steek te laten. Wij stonden midden in de meest ernstige besprekingen met onze bondgenoten Groot Brittannië en de Verenigde Staten van Noord-Amerika: het Noorden des lands lag te zieltogen, we moesten verder en zo heb ik tezamen met mijn trouwe medewerkers de heren Van Kleffens, Michiels van Verduynen, De Booy, Bolkestein en met het naar het Zuiden de last opnieuw opgenomen. Ik meet hieraan toevoegen, dat de samenwerking voortreffelijk is geweest en dat aan de eis „een echt team" zeker is voldaan.

Dat het samenstellen van het laatste cabinet in twee phasen plaats vond, is toe te schrijven aan de omstandigheid, dat ik op de dag der niet geheel complete formatie 24 Februari 1945, een bespreking had te voeren in het hoofdkwartier van Generaal Eisenhower te Versailles. Het leek ons, met het oog op de positie van het rijk en de regering naar buiten, gewenst om te voorkomen, dat ik de bespreking in het hoofdkwartier zou voeren als een demissionnair minister-president.

Nieuwe minister.

Zo kwamen naast de heren Van Kleffens, Michiels van Verduynen, De Booy, Bolkestein en Gerbrandy eerst de heren Schmutzer, Beel, Huysmans, Gispen, Wijffels en later de heren Tromp en De Quay in het cabinet.

Ik vestig er de aandacht op, dat het niet verschijnen van de heren Van Mook en Fürstner in het cabinet, hoewel figuren die naar de internationale kant gekeerd waren, alleen voortvloeide uit de overweging, dat de combinatie van functies niet meer aan te bevelen was en in de functies, die beide titularissen bekleden, de internationale kant voor de positie der regering voldoende tot haar recht kwam. De luitenant admiraal Fürstner was nl. ook gedurende zijn ministerschap bevelhebber der zeestrijdkrachten gebleven.

Niet in het cabinet werden op genomen de heren Albarda, Van den Tempel, Van Boeyen, Van Heuven Goedhart, Van den Broek, Van Lidt de Jeude, hoewel zij zitting hadden in het vorige cabinet. Deze niet-opneming is blijkens bovenstaande een uitvloeisel van het feit, dat het geen reconstructie maar de formatie van een nieuw cabinet gold. De heer Van den Broek wenste geen zetel in het door mij te vormen cabinet te aanvaarden.

Het einde.

Het in Februari 1945 gevormde cabinet besloot op de dag der bevrijding, overeenkomstig herhaalde malen gedane toezegging, terstond aan Hare Majesteit te verzoeken de ministers, zodra zulks door het slagen van een nieuwe formatie verantwoord was van hun taak te ontheffen.

Van de op 26 Juni 1945 demissionnaire ministers zijn drie, de heren Van Kleffens, De Booy, Beel in het cabinet-Schermerhorn-Drees overgegaan.

In dit hoofdstuk is uitsluitend gehandeld over de wisselingen in de regering. Zulk een relaas kan een onjuiste indruk achterlaten, wijl bijna alles op tegenstellingen en geschillen betrekking heeft. Zulk een indruk wens ik weg te nemen.

Ondanks opgetreden verschil van mening, dat in ernstige gevallen bij verantwoordelijke ministers nu eenmaal — en gelukkig — tot politieke consequenties voert, is er veelszins goede en hartelijke samenwerking geweest.

SURINAME

SURINAAMSE KATHOLIEKEN PROTESTEREN.

Twee katholieke verenigingen te Paramaribo hebben aan de Koningin geseind, dat zij onvoldaan zijn over de Surinaamse afvaardiging die autonomie gaat vragen. Deze verenigingen zijn de R.K. Volksbond St. Jozef en de Organisatie St. Clemens. De telegrammen werden verstuurd naar aanleiding van A. M. van Eycks uitlating in een interview dat de bevolking van Suriname volkomen achter de afvaardiging zou staan. „Wij steunen de bedoelingen van de afvaardiging niet en wij protesteren tegen haar optreden", seinden beide verenigingen aan Hare Majesteit (Paramaribo, Aneta).

SURINAAMSE VRUCHTEN CULTUUR MIJ.

Wij lezen in „De Surinamer":

Met de eerste boot uit de Verenigde Staten worden de machinerieën verwacht voor de levering van vruchten in blik door deze onderneming aan de Rijksweg.

Het fabrieksgebouw is reeds kant en klaar. Worden de machinerieën op tijd opgesteld, dan kunnen de eerste verschepingen naar het buitenland nog dit jaar plaats vinden.

Er zijn nog 400 aandelen à ƒ 50.— over. Wie steunt deze jonge industrie door één of meer aandelen te kopen?

UIT DE PERS

PERSSTEMMEN OVER DE PALESTIJNSE QUAESTIE.

De „Washington Post" van 26 Mei schrijft in een hoofdartikel: „Toen de Engels-Amerikaanse commissie op 30 April haar rapport openbaar maakte, verklaarde President Truman zeer blij te zijn, dat zijn verzoek van enige maanden geleden voor onmiddellijke toelating van 100.000 Joden in Palestina thans door de commissie als één man wordt ondersteund. Het overbrengen van deze ongelukkigen, voegde hij er aan toe, dient thans met de grootst mogelijke spoed in geschieden.

Gezien deze ondubbelzinnige verklaring, zo vervolgt de „Washington Post", is noodzakelijkerwijze het vermoeden ontstaan, dat het Departement van Buitenlandse Zaken in haar jongste erklaring inzake het Palestijnse probleem opzettelijk een afwijkende houding aanneemt, zo niet een uitgesproken sabotage-politiek volgt, ten aanzien van het beleid als aangegeven door den President. De verklaring van het Departement van Buitenlandse Zaken strijdt de Arabische en Joodse leiders in het Nabije Oosten uit om haar meningen kenbaar te maken over de door de Commissie gedane aanbevelingen.

In de eerste plaats is het wel uitermate eigenaardig dat het Departement van Buitenlandse Zaken het noodzakelijk oordeelt de zaak opnieuw te onderzoeken, nadat de Commissie van onderzoek het door haar verzamelde feitenmateriaal alsmede haar getuigenis ter beschikking heeft gesteld. Het Departement van Buitenlandse Zaken zal zeker niets uitvinden dat niet reeds lang tevoren op overduidelijke wijze was geconstateerd.

De „Washington Post" vervolgt:

Het is thans negen maanden geleden dat President Truman voor het eerst heeft gevraagd de deuren van Palestina te openen voor 100.000 Joodse vluchtelingen. Sinds de Commissie van onderzoek haar rapport heeft uitgebracht zijn reeds drie weken voorbij gegaan. Doch er is niets gedaan. De miserabelen, die Hitlers bloeddorst hebben overleefd, kunnen doorgaan weg te rotten in kampen.

* * *

In de „New York Post" van 22 Mei schrijft Ruth Gruber onder de kop: **Joden en Arabieren kunnen het goed met elkaar vinden — totdat de Engelsen valse problemen scheppen en haat zaaien.**

Een buitengewoon gezicht in Palestina is inderdaad de wijze waarop gewone Joden en Arabieren met elkaar omgaan. Zij rijden in dezelfde bussen, eten in dezelfde restaurants, drinken cocktails aan dezelfde tafeltjes van de bar in het Koning-David-Hotel. Intellectuele Arabische jongelieden gaan eten met Joodse meisjes. Bijna elke Arabische woordvoerder, die ik in Egypte, Palestina of Irak heb ontmoet, nam als uitgangspunt van zijn gesprek dat Joden en Arabieren verwant zijn. Beide zijn Semietische volken en hebben een gemeenschappelijke geschiedenis.

De bittere waarheid omtrent Palestina is, dat het in het belang is van het Britse Departement van Buitenlandse Zaken om het zaad te strooien van de Arabisch-Joodse haat. Engeland wil de wereld doen geloven, dat alleen een bezettingsleger de vrede kan handhaven in het heilige land. Zoals het ook dezelfde taktiek van „verdeel en heers" heeft toegepast om de verschillen tussen het katholieke Zuiden en het Protestantse Noorden van Ierland te verergeren, zo handelt het thans, en op meer flagrante wijze, om vijandschap te zaaien tussen Joden en Arabieren door een vooraanstaand nazie, namelijk Jamal Husseini, naar Palestina terug te brengen. De Arabieren zijn precies even achterdochtig ten aanzien van het Britse Departement van Buitenlandse Zaken als de Joden.

Een van de gemeenste trucs, die zijn gebruikt om haat te zaaien, heb ik gehoord in verband met Noordamerikaanse soldaten. Gedurende de oorlog werden sommige Noordamerikaanse soldaten afgeranseld door zg. Palestijnse Joden, omdat zij zich aan Joodse meisjes zouden hebben vergrepen. De kerels, die het pak slaag uitdeelden, verspreidden ook een strooibiljadje, waarin was vermeld dat zij leden waren van een organisatie, geheten „De zonen van Phineas".

Onderzoek toonde vervolgens aan, dat zulk een organisatie niet bestond. De lieden waren door de Engelsen betaalde agenten.

In 1940 wensten een groep professoren van de Hebreeuwse universiteit, enige Arabische intellectuelen en de Anglicaanse bisschop een genootschap op te richten ter bevordering van het onderling begrip. Een van hen was ook Dr. Ahmad Samih el-Khalidi, directeur van de school voor Arabische onderwijzers te Jerusalem en Arabisch assistent van den „Director of Education" (een Engels-man natuurlijk) in Palestina. Aan Dr. Khalidi, die als ambtenaar de toestemming van de Palestijnse regering vroeg van het genootschap te mogen deel uitmaken, werd medegedeeld dat hij zich had te onthouden van politiek en dat Brits-Arabisch-Joodse relaties zouden worden geregeld zonder genootschappen.

Op 23 Mei schrijft hetzelfde blad over de Britse Justitie:

Ierland was na de vorige oorlog een gevangenis, waar hoegenaamd geen vrijheid bestond, waar met elk voorwendsel huiszoeking naar wapenen kon worden gedaan, waar men in de gevangenis kon worden gesmeten en op brutale wijze worden gekweld.

Palestina is thans een soortgelijke gevangenis. In plaats van de oorlogswetten buiten werking te stellen, worden ze met des te meer gestrengheid toegepast.

Indien iemand een misdadiger herbergt, kan hij drie jaar gevangenisstraf krijgen. Maar indien hij bijvoorbeeld zijn zuster herbergt, die het land op illegale wijze is binnengekomen, kan hij acht jaar krijgen. Joden worden gekweld in Palestina in concentratiekampen, politieke gevangenen worden gedeporteerd naar Eritrea waar zij leven in ongelooflijke toestanden. Verder is er een zeer strenge censuur.

De leren kwamen in opstand voor politieke vrijheid, de Joden komen in opstand voor immigratie om de resten van hun volk te redden. (Persdienst Palestina-Comité op Curaçao).

AMERIKA TREKT.

Bij vele Nederlanders bestaat op het ogenblik een drang om naar Amerika te trekken. Mr. Gilbert, vice-consul van de Verenigde Staten te Rotterdam, deelde mede, dat het aantal aanvragen het aantal, dat toegelaten kan worden, verre overtreft. De Verenigde Staten zijn bereid per jaar 3152 Nederlanders op te nemen. Thans lopen er echter 7000 aanvragen. In verband met de vervoermoeilijkheden is het geenszins zeker, dat deze mensen in twee keer geëmigreed zullen zijn.

CURAÇAO

GOMEZ C. S. OP STAP.

Het Ministerie van Overzeese Gebiedsdelen heeft voor de Surinaamse en Curaçaose Statencommissies een tweedaagse uitstap naar Walcheren gearrangeerd. Gisteren zijn de heren weer in het Kurhaus teruggekeerd. (Den Haag, Aneta)

„ALASKA".

„De zaken gaan goed", aldus deelde de heer Alvin Delvalle die samen met den heer Hector Henriquez de nieuwe soda-fountain aan de Herenstraat exploiteert, ons mede toen wij er een bezoek brachten.

Het was eigenlijk een overbodige mededeling, want wij konden met eigen ogen aanschouwen hoe telkens nieuwe klanten binnenliepen om zich neer te zetten aan de tafeltjes of de tapkast om allerlei lekkers te gebruiken.

„Alaska" noodt als het ware tot een bezoek. Het intérieur werd met een fijn smaakgevoel ingericht door den heer Van der Hoeven, die er liever wat langer over deed om op het benodigde materiaal te wachten dan overhaast te werk te gaan. Handig werd gebruik gemaakt van de vroegere étalagekasten om deze om te bouwen in toiletten.

Doch het intérieur is slechts één ding. Voornamer is wat men er kan gebruiken. De keuze is zeer ruim: Allerlei dranken zijn er te krijgen en de exploitanten hebben zich vooral toegelegd op inlandse specialiteiten zoals tamarinde-stroop, zuurzaksap, horchata enz. De gastronoom vindt er bovendien tal van heerlijke gebakjes, huayaca's en schotels die door de Chinese koks worden bereid. Voorts ijscreams in soorten waaronder de banana-split, de Alaska-special, tuti-fruti enz. Zakenlieden kunnen er de koffie of thee gebruiken en nog veel meer dat wij niet kunnen onthouden, doch op het menu te lezen staan.

Het is een goede gedachte geweest om deze gelegenheid in de Herenstraat te vestigen opdat men er even kan uitrusten van het winkelen. Vooral in het toeristenseizoen zal het personeel — dat nu reeds handen te kort komt — het buitengewoon druk krijgen.

Wij wensen den ondernemers geluk met deze nieuwe zaak, die werkelijk in een behoefte voorziet.

KOREMANS UNIEKE SCHEPPING.

Henk Werner had het in de krant gelezen. Vanavond zou de eerste Oud-Hollandse Bar op Curaçao geopend worden. Daar kon hij niet op wachten en zo zat hij gisteravond al met den schepper van dit unieke plan Cornelus Koreman, van Piscadera's faam, aan de tapkast die is ingericht in een der zijzalen van Hotel Washington aan de Prinsenstraat, Punda. Er waren er trouwens meer, want als er iets werkelijk leuks is, valt het wachten zwaar. Doch vanavond zal deze gelegenheid geopend worden, niet met een toespraak van Koreman, doch met de aanbieding van een dronk bij het snorrende haardvuur dat daar brandt, onder de gesmede ijzeren lantaarns en bij de tonnetjes die er tegen de frisse bakstenen muren zijn gezet om bloemen, maar ook kelken en fluiten, bokalen en voor de zeer gulzigen misschien zelfs stopen te dragen. Het was te begrijpen dat Henk Werner kijken kwam. Hij die al op zovele plaatsen binnenhuis-architectuur heeft gedaan wilde zien wat er hier van gemaakt was. „Koreman is uniek", aldus de heer Werner over het interieur dat door Koreman zef is uitgedacht.

NAAR NEDERLAND.

De volgende passagiers vertrekken met het KLM-vliegtuig op 21 Juni van Curaçao naar Amsterdam via Lissabon:

Frederik Hugo Janssen van Raay, Jan Wardekker, Leonard Alois Lemmens, Helena Lemmens—Gorissen, Paul Leonard Lemmens, Anna Maria Rufina Lemmens, Martino Cornelis Lemmens, Leo Antoine Lemmens, Bernardus de Winter, Jacoba de Winter—Versluis, Cornelia Adriana de Winter, Cornelis de Winter, Bernardus de Winter, Simon Mey, Maria Aaltje Mey—Jurg, Johan Marinus Mey, Gerard Simon Mey, Anne Marie Mey, Pieter Cornelis Diederiks, Nelly Simone Diederiks—van Zanten, Catharina Jurg, Johannes Bos, Dientje Bos, Willem Maarten Winkel, Maria de Man—Hendriks, Hans Johan de Man.

ADORATIEFEEST.

In de schoon versierde Pro-Cathedrale Kerk van de Heilige Anna wordt dezer dagen het Veertigurengebed gehouden.

Morgen, Zondag, is het de sluitingsdag. De gelovigen worden opgewekt deze laatste dag tot een innig eucharistisch feest te maken.

Om 5.30 uur is er Heilige Mis met Algemene Heilige Communie der parochianen. Om 7.30 uur volgt de Kindermis met Algemene Heilige Communie der kinderen en om 9 uur is de Plechtige Hoogmis. Te twaalf uur Algemene Aanbidding der parochianen. Des avonds om 18.30 uur Pontificaal Lof, processie en preek, die gehouden wordt door Pater Rafaël Bührs O.P.

TRIX TERWINDT OP CURAÇAO.

Vannacht is met het KLM-vliegtuig, dat door Adriaan Viruly werd bestuurd, meegekomen Mejuffrouw Trix Terwindt, opperhofmeesteres van de KLM. Vanavond zal Mejuffrouw Terwindt, wier eerste bezoek aan Curaçao dit is, weer terugvliegen naar Amsterdam.

LOSBANDIGE JEUGD.

„Ik kan er niet veel aan doen", zeide een bekend politieman droevig toen de moeder den knaap bij hem bracht. „Een tuchthuis moet er komen".

Het slechte gedrag van haar 14-jarigen zoon moede had de moeder hulp gezocht bij de kinder- en zedenpolitie. De jongen wilde niet deugen. Met zijn kornuiten zwierf hij 's avonds langs 's heren wegen om kattekwaad uit te halen. Er lopen dezer dagen veel van dergelijke jongens rond. Overdag houden zij zich schuil op het Rif om niet naar school te gaan en 's avonds komen zij op het Brionplein en in de Punda.

De politie kon niet anders doen dan den bengel een pak slaag te geven en hem naar school te brengen. Anders wist zij geen raad. Een tuchthuis moet er komen.

VERENIGINGSNIEUWS.

K.S.C. Hedenmiddag om 16 uur voetbalt het Departement van Landbouw enz. Morgenmiddag om 16.15 voetbalt het Portugese elftal tegen Mobilia.

DE LIJST VAN DE K.L.M.

Curaçao — Aruba.

19 Juni: Albert Washington, Mgr. P. I. Verriet O.P., Pater H. Gallee O.P., Pedro Alvarez, Arminta Maurer, Margriet S. Warner, Ponciano Valdez, Dr. J. E. M. Arends.

20 Juni: Irene, Myrna, Norman, Joan, Julio en Clasina Boom; E. Eman, Edward van Lier, Helena W. v.d. Linden, Alfred Meyers, Frederik Keil, Wilton Rogers, Carlito Martinez, Johanna Doest, Hendrik D. Kroonenberg, Herman Lichtveld, Jose Hoo, C. Brakke.

21 Juni: George Collier, Armand de Rooy, Kapt. Th. van Erp, Ernesto Juana, Oscar Salas, Josias L. Henriquez, Cornelis Meyboom, Wilfred Ho Kang You, Walter van Rosberg, Jan en Helena Oorthuis.

Aruba — Curaçao.

19 Juni: Jan Bodegom, Mathilda Vivo, Henry Peters, Stephanus van der Meer, W. Stewart, James McLaren, James Allen, Richard E. Doony, Douglas A. Ferguson Rienid van Maanen.

20 Juni: Victor J. Henriques, Ficla Scott, Dr. J. R. Arends, Francisco Cijntje, Carlos Alberto, Restituta Jacobs, Franklin en Bates Tina Trouwloon; Rafael Leonardo Bromet, Julia Agustina Williams, Maudlin Mark, Johanna Martn, J. H. Eman, Jan Manuel Paneyt, Cornelis Winklaar, Jorge G. de Castro, Olive Leerdam, Robert W. Alles.

Curaçao — Bonaire.

20 Juni: Virgilio Minguel, Romace Maria, Leandro Pisas, Juan Conquet, Cordelia Carolina, Irene Felicia, Erna Dankmeyer, Clarita Pietersz, Julietta Plantijn, Estrella Chacuto, Juan Chirino, Imelda Plantijn, Cordelia Alders, G. Blankman.

Bonaire — Curaçao.

20 Juni: Zuster C. Horman, Rene Nieuwkerk, Bastiaan van Remmel, Alberto Janga, Muller, W. G. Ph. de Ruwe, Fraters.

Curaçao — La Guayra.

20 Juni: Hermelina Villamizar, Dr. Isaac Jesurun Cardozo, Mongolapersad Kohabir, Presbitero Fr. Castillo.

Op doorreis naar Quito: Johannes Petronella, Robert, Emma en Johannes Kunes; Leonardus Kortekaas.

21 Juni: Wong Fat, Carmen Maria Rodriguez, Jaime Escobar M., Felix Jesus Leon, Luis Quiñones, Henri Perlman, Aidad Hernandez.

La Guayra — Curaçao.

19 Juni: Maria L. T. de Guzman, Elina M. C. de Ana L., Luisa E. de Jacinta M. M., Ana M. T. en Dominico J. R. Herrera; Annie Boom, Leonarda Rivas.

Curaçao — Maracaibo.

19 Juni: Amelia Fuenmayor, Nijs Den Dikken.

20 Juni: Aguida Martinez Montenegro, Percival, Celia, Peter M. en Jane Ward.

Curaçao — Miami.

21 Juni: Ralph en Rhoda Walker.

Miami — Curaçao.

20 Juni: Willem en Jacoba Keiser; Jacoba Keiser—Hessels; Johannes G. Smit.

Port au Prince — Curaçao.

20 Juni: Toufic Kalouf.

ARUBA

HET FEEST VAN PASTOOR BARTEL.

Het feest van Pastoor Theodardus Bartel O.P. is luisterrijk gevierd. Buiten de plechtige Heilige Mis des morgens in de St. Franciscuskerk was er een kinderaubade. 's Avonds werd een ontvangst gehouden welke met muziek werd opgeluisterd. Het gebedsgenootschap Sociedad Emanuel bood daarbij den feesteling een prachtige kelk aan.

In het theater Tivoli vond nog een uitvoering plaats, die zeer geslaagd was. De Apostolisch Vicarius, Mgr. Petrus I. Verriet O.P. die de feesten bijwoonde, is heden op Curaçao teruggekeerd.

MISSIE NIEUWS

HET FEEST VAN ONZEN KERKVOOGD.

Vandaag viert de Kerk het feest van den Zaligen Innocentius V. Paus. Vandaag viert onze Kerkvoogd het feest van zijn kloosternaam, omdat Zijne Hoogwaardige Excellentie naar dezen Dominicaansen Paus is genoemd, die in 1276 overleed.

Geboortig uit Frankrijk, voor welk land ook Monseigneur Verriet zulk een warme bewondering heeft, kwam Petrus van Tarantaise op de Stoel van St. Petrus als gevolg van Gregorius' wetgeving over de conclaven die den Aartsbisschop van Lyon, wat deze Petrus was, tot Paus verhief en hem bij zijn wereldlijke naam Petrus de pausnaam Innocentius schonk.

Paus Innocentius V heeft veel gedaan voor de eenheid der kerk en de vrede onder de volken. In een tijd, waarin rumoer de Curaçaose rust dreigt te verstoren bidden wij onzen Petrus Innocentius die kracht toe welke hem in staat zal stellen zijn volk in die vrede te leiden welke steeds het kenmerk der Curaçaose maatschappij is geweest.

FILM

„Bud Abbott en Lou Costello in Hollywood" (West-End) laat zien dat zelfs de dwazen fortuin kunnen maken: Begonnen als barbiers eindigen de heren als vertegenwoordigers van acteurs — en alles in Hollywood waar natuurlijk ook alles mogelijk is. Men zal hartelijk lachen om de streken van den dikken Abercromby (Costello), die steeds de dupe wordt van de ideeën van zijn partner. En men zal genieten van de stem van Robert Stanton, een nieuwen ster aan het zangersfirmament waaraan reeds zulke namen prijkten als van Bing Crosby, Perry Come, Frank Sinatra enz.

* * *

„Danger Signal" in Cinelandia behandelt het thema van een man, die vrouwen ongelukkig maakt en haar als het moet ook om zeep brengt. De man (Zachary Scott) heeft een honingzoete mond en charmante manieren. Zijn dromerige ogen en lieflijk gekweel brengt zelfs de ernstige typiste (Fay Emerson) in extase en zij zweert hem eeuwige trouw. Maar de complicaties komen gauw, want ook het bakvis-zusje valt in de strikken van den zwijmelenden ogendraaier. Begrijpelijkerwijze wordt het een heel geval. Maar tot geluk van de zusters en het verdere vrouwendom tuimelt de ongure minnaar, die ook dol op „hopi placa" is, de rotsen af. Zo'n beetje aan de Noordkant. Hij is morsdood en de toeschouwer is tevreden. Zo'n schurk toch.

NEDERLAND

PRINSES IN NOORD-BRABANT.

Toegejuicht door de enthousiaste bevolking heeft prinses Juliana een bezoek gebracht aan het Oostelijk deel van Noord-Brabant, waar zij zich op de hoogte heeft gesteld van de vernielingen en de wederopbouw. In de met vlaggen versierde dorpen zongen schoolkinderen de hoge gast toe; geschenken, van specifiek Brabantse aard ontbraken niet. De tocht begon in Den Bosch, waar Hare Koninklijke Hoogheid werd verwelkomd door den commissaris der provincie Noord-Brabant jhr. J. Smits van Oyen en den burgemeester van Den Bosch. Van de Brabantse hoofdstad reed de stoet naar Berlicum, Nistelrode, het dorpje Zeeland, Grave, waar de prinses het R. K. Blindeninstituut voor meisjes bezocht. Via Beers en Cuyk, bereikte het gezelschap Boxmeer, waar de lunch werd gebruikt. Na een kort oponthoud te Vierlingsbeeck bezocht de prinses het oorlogsmuseum te Overloon. Over St. Oedenrode en Schijndel bereikte de stoet het eindpunt van de tocht, St. Michielsgestel, waar prinses Juliana het R.K. Instituut voor doofstommen in ogenschouw nam.

MR. TRIP VOORZITTER VAN BELEGGINGSRAAD.

Mr. L. J. A. Trip, oud-president van de Nederlandse Bank, is benoemd tot voorzitter van de Centrale Beleggingsraad, als opvolger van mr. R.J.H. Patijn, wien op zijn verzoek eervol ontslag is verleend, met dankbetuiging voor de langdurige en belangrijke diensten, in deze functie bewezen.

Door de raad van toezicht van het Fonds ten behoeve van indologische studiën aan de Utrechtse Universiteit is mr. L. J. A. Trip, oudpresident van de Nederlandse Bank benoemd tot lid van het college van curatoren dezer universiteit.

CULTUREEL CONTACT MET ANDERE LANDEN.

Het ministerie van O.K. en W. deelt mede, dat tussen Frankrijk en Nederland een accoord in voorbereiding is, dat de bevordering van de uitwisseling der culturele praestaties tussen de beide landen beoogt. De chef van de afdeling buitenlandse betrekkingen van dit ministerie, dr. F. Bender, is vandaag voor een week naar Zweden vertrokken om daar culturele en wetenschappelijke contacten op te nemen. Bovendien wordt op initiatief van het Imperial College in Engeland en in samenwerking met hoogleraren van de Delftse Hogeschool een schema ontworpen voor de uitwisseling van studenten, die voor studie-doeleinden hun practicum moeten vervullen. In Engeland bestaat vooral belangstelling voor practisch werk in de Nederlandse mijnbouw, van Nederlandse zijde voor de Engelse vliegtuigindustrie en de wegen werktuigkunde. Een regeling, die maximaal twaalf studenten omvat, zal half Juli in werking treden.

NEDERLANDS TOEKOMSTIGE VLOOT.

Hoewel omtrent de definitieve plannen t.a.v. de samenstelling van de Nederlandse vloot nog weinig valt te zeggen, geeft Minister De Booy in de marinebegroting toch enige richtlijnen voor de naaste toekomst. En hij vraagt er gelden aan voor een formatie, welke te allen tijde nodig is en in elk vlootplan past.

Voorlopig stelt Minister De Booy zich drie smaldelen voor, elk bestaande uit een vliegdekschip van het Lightfleetcarriertype, twee kruisers met 15 cm. kanons, 8 moderne jagers, een moederschip en een snelvarende tanker.

Bovendien wil de Minister een aantal duikboten doen bouwen, hoewel is te voorzien, dat de techniek van dit wapen zich in de eerstkomende tijd zeer snel zal wijzigen. De drie smaldelen moeten in 1950 gereed zijn, en de gehele vloot, met inbegrip van de reserve, voor 1 Januari 1955.

Voor de marineluchtvaartdienst, die deels ingescheept, deels op land gebaseerd is, ontwierp de Minister een opbouwplan, dat zich over vijf jaren uitstrekt en dus in 1950 gereed zou zijn. (Bij dit alles spelen devizen en personeelsbezetting een grote rol). In 1950 zouden dan voor gebruik in eerste lijn aanwezig zijn: 3 escaders van elk 12 viermotorige lange-afstandverkenners, tevens geschikt als bommenwerpers, 6 escaders van elk 20 tweemotorige aanvalsvliegtuigen; 3 escaders elk van 20 jachtvliegtuigen, 60 ingescheepte jachtvliegtuigen, 48 id. aanvalsvliegtuigen en 1 escader van 20 transportvliegtuigen.

De eerste oefentijd der zeemilitie zal aanzienlijk moeten worden verlengd, waartegenover de herhalingsoefeningen zouden kunnen vervallen.

FOKKER NAAR ROTTERDAM?

De heer J. E. van Tyen, directeur der Fokkerfabrieken, heeft tijdens een voordracht in het Minerva Paviljoen te Amsterdam verklaard, dat de mogelijkheid overwogen wordt de Fokkerfabrieken naar Rotterdam te doen verhuizen. In Amsterdam heeft men nl. niet de beschikking over een proefvliegveld, daar het huidige gemeentebestuur geen toestemming heeft gegeven tot het bouwen van een nieuwe fabriek bij Schiphol. Het nieuwe vliegveld, dat bij Rotterdam aangelegd zal worden, zou gelijkertijd voor de nieuwe fabriek gebruikt kunnen worden.

NAAR NOORD-FRANKRIJK.

Met het ss. Salamis.

Edouard Grassian, Helene Grassian—Tourkel Tanb, Albert Maxime Grassian, Sylvia Daniel Micheline Chislaine Grassian, Hermine Gelpke.

SPORT

PAULINE BETZ IN DE FINALE.

De Noordamerkaanse tennisspeelster Pauline Betz kwam in de finale van het tournooi van de Queens Club in Londen na haar landgenote Doris Hart verslagen te hebben met 6—1, 6—3 (Londen, (AP) 21.6).

ENGELS-NEDERLANDSE SPORT-ORGANISATIE GESTICHT.

In een vergadering, uitgeschreven door het voorlopig comité, is in Utrecht opgericht de Engels-Nederlandse sportorganisatie, met tot doel: als overkoepelingsinstelling leiding geven aan en contact onderhouden met de plaatselijke comité's tot sport- en culturele uitwisseling tussen Nederlandse en Engelse gemeenten.

Het dagelijks bestuur wordt gevormd door de heren: jhr. L. J. Quarles van Ufford, Hilversum, voorzitter; kap. J. L. Hendrix, Rijswijkscheweg 512, Den Haag, secretaris; A. Staal, Den Haag, penningmeester, die dezelfde functies ook reeds in het voorlopig comité hebben bekleed.

Vredesparade der Zwitserse Industrie.

De Bazelse Jaarbeurs met 2000 deelnemers.

Met een biezonder woord van welkom heeft de President van de Bazelse Jaarbeurs de vertegenwoordigers van de Nederlandse pers begroet, toen hij voor niet minder dan zeshonderd journalisten de vrijheid van het woord verdedigde als de beste verdediging van een land. „Het Zwitserse volk", aldus de heer Gustav Wenk, „gevoelt zich met het Nederlandse volk nauw verbonden en met vreugde viert het zijn bevrijdingsdag mede."

Voor de dertigste maal werden de deuren van het moderne jaarbeurscomplex opengedaan, voor de dertigste maal het zeil van het handelsschip, symbool van de Bazelse beurs, gehesen en bolt het meer dan ooit door de kracht van een zeer voorspoedige wind, aldus Trouw.

Deze vredesparade der Zwitserse industrie toont thans de wereld het resultaat van noeste vlijt en ongebroken arbeidskracht van een volk, dat de welvaart verwierf gespaard te blijven in het hart van een brandend Europa. Zwitserland zet de eerste stap op de weg naar zijn nieuwe vredeseconomie waarom deze beurs ook geheel en al in het teken van de export staat. Telde het eerste oorlogsjaar op deze beurs 1200 deelnemers, verspreid over zeven gebouwen met een gezamenlijke oppervlakte van 30.870 vierkante meters, voor dit vredesjaar zijn deze cijfers gestegen tot 2000 deelnemers, die in veertien gebouwen (81.089 vierkante meters) hun waren aanbieden.

Bazel is een internationale bijenkorf. Alleen al op de eerste dag nipten 60.000 bijen uit de kelk van zuivere honig, die hier geurt en lokt. Ongeveer de helft bracht die dag zijn hulde aan de koningin, dat is aan de Bazelse jaarbeurs.

Geen onbeslapen bedden.

Uit bijkans alle landen zijn de bezoekers saamgestroomd, vliegtuigen, treinen, auto's, zelfs een stadsbus uit Stockholm, hebben hen naar Bazel gebracht. Hotels, pensions en particuliere woningen zijn overvol, men kan een hoge prijs uitloven voor wie des nachts een onbeslapen bed vindt. Tot veertig kilometer in de omtrek zijn de gasten ondergebracht. Bij de Erdbeergraben hebben de Wagon Lits twee slaapwagens opgesteld, waarin iedere couchette al weken geleden was besproken.

De volprezen Zwitserse spoorwegen zijn tot de hoogste frequentie opgevoerd, reeds Zaterdag werden 34 extra treinen ingelegd, de volgende dag bedroeg dit aantal 48. Vijftig verkeersagenten regelen tot diep in de avond een ononderbroken stroom van auto's, terwijl van speciaal gebouwde commandotorens met geluidsversterkers polyglotte conducteurs de richting der trams noemen nevens de bezienswaardigheden van Bazel.

Op het gloednieuwe vliegveld van Blotzheim, dat in de Elzas ligt en dus Frans territoir is, landden wij met een oorlogsdakota, thans lijnvliegtuig van de K.L.M. Bazels eigen luchthaven kan deze grote machines niet gemakkelijk hebben en om het ongemak te voorkomen, dat passagiers door de lucht naar Zürich zouden moeten, is met het oog op de jaarbeurs dit nieuwe vliegveld in twee maanden tijds aangelegd. Het ligt in de bedoeling, dat dit vliegveld, met de weg naar Bazel, Zwitsers grondgebied zal worden. Oorlog en vrede hebben echter geleerd, dat men wel vlug vliegvelden kan oprichten, maar dat internationale quaesties wat meer tijd vergen. En zo werden we ontvangen door Franse gendarmen, een Engels sprekenden havenmeester en een Duits pratenden chauffeur, die ons, onder Frans politiegeleide naar Bazel reed, waar alle formaliteiten, welke des lands zijn, in zeer snel tempo werden afgedaan.

Serene rust.

Na de drukte van de dag, ontvloden we het gewriemel der nijvere bijen met haar Babylonisch gegons en vonden we een serene rust in de kruisgang van de duizendjarige Munster. Wandelend langs de gedenktekenen voor hen, die Bazel hebben groot gemaakt, kwamen we bij de altijd stromende Rijn. De avond viel over de stad. De gordel van gebergten: Vogezen, Zwarte Woud en Jura, scheen zich samen te trekken, langzaam verging het silhouet in het duister. Wijd was het perspectief op dit knooppunt van drie landen, Frankrijk, Duitsland, Zwitserland, maar het zuivere licht ontbrak. Het breke, ook op economisch gebied, spoedig door!

Toen deed de Munster zich horen met bronzen stem. De kaarsen der kastanjebomen op de Münsterplatz trilden en het was of Holbein opnieuw zijn graveernaald nam en door dit oude hart van Bazel trok.

Dit Bazel: „vaut bien une Messe."

De ‚Lieve Jeugd' in de Bioscoop.

De jeugd wordt nu eenmaal lief genoemd, doch als men het heeft over de „lieve jeugd", dan kan men aan de klank reeds merken, dat men die liefheid in twijfel trekt.

Zo is het ook hier in de titel. Er zijn mensen, die werkelijk welsprekend worden van kwaadheid, als ze het over de jeugd hebben in de bioscoop. Ze bedoelen niet de kleine schapen, die naar de plaatjes kijken, die angstig worden als Tarzan naar beneden zweeft, neen ze bedoelen die opgeschoten knapen, die al lang weten, dat die Tarzan er toch goed afkomt. Het verhaal heeft voor hen géén spanning meer, ze vinden de boel al gauw „laf", als ze niet wat opmerkingen kunnen plaatsen. Opmerkingen grof, opmerkingen gelanceerd in het duister, opmerkingen met duidelijke bijbedoelingen. Ze onderstrepen de film met geluiden, met rake zetten.

Er zijn mensen, die de opzet van de film niet zo erg achten, doch die menen, dat het bioscoop bezoek voor de opgeschoten jeugd hier nu op Curaçao meer nadeel geeft door het milieu, waarin ze terecht komen, dan wel door de inhoud van de films.

Deze laatste bewering zullen we nu niet onder de loupe nemen, doch de discipline schijnt veel te wensen over te laten. De directies, staan enigszins machteloos. Iemand, die een stoel beschadigt kunnen ze er uit zetten, iemand die een leerbedekking opensnijdt kunnen ze wel aanpakken, doch wie controleert er wat er daar in het donker de lucht wordt ingesmeten.

En toch... het moet. Op school en op het sportveld hebben wij onz ijverige fraters en onderwijzers en onderwijzeressen die zorgen voor de discipline. We kunnen die tucht in zulk een gevaarlijke omgeving niet laten bederven.

Op de medewerking van de ouders kan schijnbaar niet gerekend worden. Zij schijnen zich er weinig van aan te trekken en bevorderen het filmbezoek eerder, dan het tegen te gaan.

Het is gewoon een quaestie van burgelijk fatsoen, dat gebouwen van publieke vermakelijkheid veilig zijn voor ordinaire opmerkingen.

K. J.

in het politieblad was verzocht. Procureur-Fiscaal Mr. J. Zaayer heeft dan ook onmiddelijk een arrestatiebevel uitgegeven. Dezelfde avond nog is van den Broeck naar de gevangenis overgebracht, waar hij voorlopig rustig de tijd zal hebben erover na te denken, waarom hij als R.K. journalist voortdurend de uitingen van de bisschoppen gedurende de bezetting heeft willen verdraaien en bestrijden. Zo is van den Broeck, die bij de bevrijding van Zuid-Nederland de wijk genomen had naar het Noorden, en ook na de bevrijding kans gezien heeft zich meer dan een jaar schuil te houden, eindelijk toch in handen van de justitie gevallen.

COLORADO-INVASIE OP WALCHEREN.

Duizenden kevers op het strand neergestreken.

Op de kust van Walcheren zijn duizenden colorado-kevers neergestreken. Deze schadelijke insecten bevinden zich vooral op het strand van Vlissingen tot Zoutelande.

Vermoedelijk zijn de diertjes afkomstig uit België en Frankrijk, zijn ze met de wind meegedreven tot aan de kust van Walcheren en hebben zij zich door uitputting op het strand laten neervallen. Tussen zeewier, paalhoofden, stenen en andere ongerechtigheden, welke zich op het strand bevinden, wemelt het van de kevers.

De schooljeugd van de plaatsen aan de kust, zoals Vlissingen en Zoutelande, is gemobiliseerd in de strijd tegen den kever. De schoolkinderen trekken met busjes, jampotjes en doosjes naar het strand, om de diertjes te vangen. Het is een rijke oogst, met glunderende ogen over de goede vangst keren ze met potten vol van krioelende kevers terug, om hun buit op het politiebureau of gemeentehuis af te leveren. Vele tienduizenden kevers zijn op deze manier al onschadelijk gemaakt. Alleen op Zoutelande werden reeds meer dan 20.000 kevers afgeleverd. Men schat het aantal, dat zich op de stranden bevindt, op meer dan honderdduizend.

Jammer genoeg kan het strand langs de kuststrook, in verband met nog aanwezige mijnenvelden en ander oorlogsmateriaal, niet overal betreden worden, zodat op deze plaatsen niet doeltreffend tegen het ongedierte kan worden opgetreden.

De plantenziektenkundige dienst is echter zeer actief en hard aan het werk om maatregelen te treffen teneinde het gevaar voor de landbouw af te wenden. Gelukkig zijn op Walcheren in verband met de inundatie niet veel aardappelvelden. Alles wordt gedaan om te voorkomen, dat de kevers zich over Zeeland zullen verspreiden. (Uit Trouw)

SPOORWEG-ABONNEMENTEN KOMEN TERUG.

Naar „Trouw" verneemt zullen zo spoedig mogelijk de algemene spoorweg-abonnementen weder worden ingevoerd. De prijzen dezer abonnementen zullen aanmerkelijk hoger zijn dan voor de oorlog. In verband hiermede heeft de directie der Nederlandse Spoorwegen deze nieuwe prijzen aan de directie der Prijsbeheersing voorgelegd. Men wacht thans op de goedkeuring.

Voorts zijn er nog enkele moeilijkheden voor wat het drukken van de abonnementen betreft, te overwinnen, doch binnen korte tijd zal men weer op abonnementen kunnen reizen.

STAAT VAN BELEG.

Volgens een bericht van het republikeinse persbureau heeft Soekarno de staat van beleg afgekondigd voor het rechtstreeks bestuurde deel van Soerakarta, het Sultanaat en het gebied van de Mangkoe Negara.

Volgens het Indonesisch-republikeins persbureau Antara heeft het uitvoerende comité van de Nationale Conventie drie wetten aangenomen t.w. op het afkondigen van de noodtoestand, op de afkondiging van de staat van beleg en op het instellen van een militair gerechtshof.

Antara meldt voorts, dat binnenkort een actie zal worden begonnen „tegen het streven der Nederlanders om de Indonesische nationale en territoriale eenheid te vernietigen".

ONS KONINKRIJK

KATHOLIEK MIDDELBAAR ONDERWIJS IN GRONINGEN.

Een college van de Paters Jezuïeten.

Naar wij vernemen zullen de Paters Jezuïeten in September a.s. bij het begin van het nieuwe schooljaar, een college voor Middelbaar Onderwijs openen in de stad Groningen. Er wordt begonnen met enige Lagere Lyceumklassen. Als eerste rector van dit nieuwe college is benoemd Pater Dr. W. Hertogh S. J., leeraar aan het St. Canisius-College te Nijmegen.

Met de opening van dit nieuwe College zien de katholieken van Groningen en omgeving, die reeds jaren lang voor een inrichting van Katholiek Middelbaar Onderwijs in het Noorden van ons land geijverd hebben, eindelijk hun pogingen met succes bekroond en een lang gekoesterde wens in vervulling gaan.

VERWILDERENDE JEUGD.

De volgende knipsels zijn op een willekeurige dag uit een willekeurig blad genomen. Commentaar is overbodig.

Kinderen met machinegeweren...
Grote hoeveelheid wapens in beslag genomen

De Hilversumse recherche heeft een aantal jongelui aangehouden, die vrij grote hoeveelheden wapens en munitie in hun bezit hadden. De gevaarlijke artikelen zijn in beslag genomen; men verwacht evenwel nog meer te zullen vinden.

Het was al opgevallen, dat enige jongelui, meest jongens van tussen de 14 en 18 jaar, op de heide schietoefeningen hielden met wapens van verschillende soort en herkomst. Er werden zelfs formele schietwedstrijden gehouden.

Door de recherche zijn deze knapen aangehouden. In hun woningen zijn huiszoekingen gedaan, welke een aanzienlijke hoeveelheid geweren, machinegeweren, revolvers, machinepistolen en munitie opleverden. Waarschijnlijk wordt de buit nog groter. Op het gevaar van een en ander behoeven wij nauwelijks te wijzen. Wel vestigen wij er — mede op verzoek van de recherche — de aandacht op, dat de ouders goed doen om hun kinderen na te gaan, of ze geen wapens in hun bezit hebben of in relatie staan met jongelui, die met dit gevaarlijke speelgoed omgaan.

* * *

Wat is nu de remedie voor deze kwaal, dáár komt het op aan!

Met alleen maar vaderlijk vermaan en moederlijke tranen zal men weinig bereiken. Zachte heelmeesters maken vooral hier stinkende wonden. De tucht moet weer heersen, want zonder tucht zal men weinig bereiken.

Dat de opgroeiende jeugd wel van goede wil is en gevoelig voor een straffe, maar redelijke tucht, bewijzen de ervaringen, welke men opdoet in het nieuwe leger.

Ook daar zijn natuurlijk uitzonderingen, maar over het algemeen schikken de jongens zich.

De meer tot nadenken neigende naturen onder het jonge geslacht zien trouwens zelf wel in, dat er verandering moet komen en gelukkig is hun aantal groter dan het naar de buitenkant wel lijkt. Opvoeding en zelfopvoeding is het enige middel om de ontspoorde jeugd weer in de goede baan te brengen. Ouders kerk en overheid moeten hier samenwerken, maar de jeugd zelf moet meewerken wil de huidige maatschappij geleidelijk aan weer gezond worden en de maatschappij van morgen een goede basis hebben.

* * *

De politie doet dan ook een dringend beroep op de ouders te willen controleren of hun kinderen in het bezit zijn van wapens hetzij met hun medeweten hetzij clandestien, doch het openbaar belang en de veiligheid eist dat zo spoedig mogelijk wapens uit onbevoegde handen komen.

Jeugdige moordenaars. Daders van roofmoord op Chinees gegrepen.

Vannacht is de Hilversumse recherche er door uitstekende onderlinge samenwerking in geslaagd de de vorige week op den Chinees Ko gepleegd overval, die tot zijn dood leidde, op te lossen.

Door de recherche waren bij dit onderzoek reeds legio sporen gevolgd, daar de Chinees als zwarte handelaar veel „bezoek" kreeg.

Tot gisteravond een rechercheur, die bezig was een diefstal van een steenhouwersbamer, aan de Liederbergerweg gestolen, op te helderen, aanwijzingen in handen vielen die tot de oplossing van de overval op Ko leidden.

Als eerste werden gearresteerd een 17-jarige verwarmings monteur aan de Lijsterweg en een 15-jarigen loodgieter uit dezelfde straat. Omstreeks twee uur gelukte het de recherche den hoofddader te grijpen, een 17-jarigen steenhouwer, eveneens uit de Lijsterweg. Deze laatste had de vlucht genomen en werd in een schuilplaats gearresteerd.

Vlak voor de overval heeft de steenhouwer een houten hamer gestolen, waarna het drietal op weg toog. De verwarmingsmonteur bedacht zich op het laatste moment en ging niet met de andere twee bij Ko naar binnen.

De daders vroegen het slachtoffer om chocola en toen hij zich bukte om dit uit de onderste lade van zijn bureau te pakken, gaf de steenhouwer hem met de hamer een geweldige klap op het achterhoofd, tengevolge waarvan Ko, na nog enkele stappen door de kamer te hebben gedaan, het bewustzijn verloor. De jongens namen een doos chocolade mee, benevens de portefeuille uit de zak van den Chinees.

In de Stationsstraat voegde de verwarmingsmonteur zich ook weer bij het sinistere gezelschap, waarna de buit, bestaande uit vijftien gulden en een doos chocolade, op het Langgewenst verdeeld werd.

De hamer werd op een plat dak van een der gebouwen langs het Langgewenst geworpen, doch is niet teruggevonden, in verband waarmede de politie verzoekt diegene die het voorwerp onder zijn berusting heeft, dit op het recherche-bureau te deponeren, evenzo de portefeuille, die op een terrein in de omgeving van het E.M.M.-terrein weggeworpen is.

Er is komen vast te staan, dat door den steenhouwer in samenwerking met enkele anderen reeds eerder een poging tot overval is gedaan, die echter mislukte, daar de Chinees toen niet aanwezig was.

De daders hebben een volledige bekentenis afgelegd.

* * *

Nazi-journalist gegrepen.

Te Voorburg is gisteravond Hugo van den Broeck, de beruchte hoofdredacteur van de „Limburger Koerier", gearresteerd, die reeds meer dan een jaar tevergeefs werd gezocht. Hij werd in de nabijheid van het station Voorburg herkend door een katholiek journalist, die hem, om zekerheid te verkrijgen, enige tijd volgde.

Het vermoeden, dat van den Broeck zich ten onrechte op vrije voeten bevond, werd versterkt door zijn wonderlijk gedrag, toen hij zich herkend zag. Tenslotte glipte hij een tuin in aan de Laan van Nieuw Oost Einde, waar hij echter weldra door de inmiddels gewaarschuwde Voorburgse politie werd gevonden. Op het politiebureau bleek al spoedig, dat het bewijsje, dat hij door een B. S.-officier op 7 Mei van het vorig jaar in vrijheid was gesteld, volkomen waardeloos was en dat zijn aanhouding reeds enige tijd

